

Kenan Karabağ: ANADOLUNUN SOLAN RENGİ MALAKANLAR

Posted on 16/06/2016

1880 yılında Kars ve Ardahan'a yerleştiler. Çarlık Rusya'sının sürgün kavmiydiler. Stavropol'dan yola çıktılar. Günlerce atlı ve arabalı olarak huş ormanlarının içinden geçtiler. Kafkasya'ya ayak bastıklarında zorunlu göç yerlerine doğru yol aldılar. İlk kabile Arpaçay'da ki Zöhrap köyüne geldiğinde bitkin durumdaydılar. Ayaklarında huş ağacının kabuğundan yaptıkları laptiler vardı.

Aslında hikayeleri 1805 yılında başlar. Süt perhizine karşı çıkmalarıyla birlikte katolik kilisesinden aforoz edilirler. Peygamberleri Maksim'in dini önderliğinde mücadeleye başlarlar. Tüm baskılara rağmen baş eğmezler. "Rusların dinine kulluk etmediğimiz için bizi hudut bölgelerine sürdüler" derler.

Peygamberleri Maksim'i yakalayıp iki ay boyunca elleri bağlı yalınayak yürüterek sürgüne yollarlar. Bir manastıra kapatırlar. Düşüncelerinden ve inançlarından vazgeçmeyince salıverirler. Öldüğünde Maksim'in İsa'nın ruhuyla yeniden canlanacağını ve Ağrı dağına zuhur edeceğine inanırlar.

1830 yılında özel bir kanun çıkarılır. Malakanların Kafkasya haricindeki yerlere yerleşmeleri yasaklanır. Sürgün başlamıştır. Kafileler halinde yola çıkarılırlar.

1877-78 Osmanlı-Rus savaşından sonra Anadolu topraklarına ayak basarlar. Kavmin silaha karşı ilk karşı duruşu İsa peygamber yakalandığında itiş kakış sırasında Komutan Pierre'nin elindeki silahın düşmesidir. Bunu Tanrı insanlığın elinden silahı düşürmek istedi olarak algıladılar ve ellerine silah almazlar.

İnsan öldürmeyi günahların en büyüğü sayarlar. Tevrat, İncil ve Zebur'un bir sentezi olan Güneşin kitabına inanırlar. Peygamberleri Maksimdir. Sade bir hayat yaşarlar. İnançlarını başkalarına kabul ettirmek gibi bir niyet içinde olmazlar. İbadet yerleri Sabranya'da insanların abartılarına yer verilmezler. Put, İkon, Haç ve buna benzer şeylere dair en ufak bir iz yoktur. İstavroz ve Vaftizi de reddederler. İçki ve sigaradan uzak dururlar. İbadet haneleri daha çok bir halk meclisini andırır. Sorunlarıyla ilgili kararları burada verirler. Yaşlılara, kadınlara ve çocuklara saygıda kusur etmezler.

Anadolu topraklarına ilk aletli tarımı getirenlerdir. Silaha karşı iki sefer temsili yakma eylemi gerçekleştirmişlerdir. Elleri hiç kan bulaşmamış bir halktır. Geldikleri bölgede kırk yıl barış içinde yaşamışlardır. Felsefelerinde mal biriktirme, yalan söyleme, cimrilik yapma, insan canına kıyma yoktur. Zorunlu göçleri kırk yıl sürmüştür. Kimseye kin ve düşmanlık beslememişlerdir. Vicdani retçidirler. Askere gitmezler. Arabalarında dahi silah taşımazlar.

1921 yılında Mustafa Suphi ve arkadaşlarının gelişlerini nümayişlerle karşılamışlardır. Onların katledilmelerinin arkasından aynı yılın sonbaharında askerlik kanununda değişiklik yaparak Malakanları da silah altına almaya kalkarlar. Direnenleri samanlıklara kapatırlar. Ekinlerini yakarlar. Şikayet etmeye gidenleri döverler.

Ellerine silah almayı reddeden bu halk Bolşevik Rusya'ya göç etme kararı alır. Evlerini, arazilerini ve mallarını geride bırakarak yeniden yollara düşerler. Giderken her eve ekmek, su ve tuz bırakırlar bizden sonra gelenler aç kalmasın barış içinde yaşasın diye...

Kenan Karabağ Kura Çözüldü Romanı'nın yazarı

Kaynak: devrimcikaradeniz.com